

# ZIRC ÉS VIDÉKE

PRO URBE-DÍJAS KÖZÉLETI LAP

Új folyam 4. évf. 16. szám

Ára: 200 Ft

Megjelenik havi két alkalommal

2021. december 10.

## Látogatás a művésznő új zirci emlékszobájában

**A Szent Borbála-napi programok keretében került átadásra Bér Júlia zirci művésznő emlékszobája a Reguly Antal Múzeum és Népi Kézműves Alkotóházban.**

A vendégeket *dr. Vida Beáta*, a házigazda intézmény megbízott igazgatója köszöntötte. Mint mondta, nagy öröme szolgálni, hogy a teljesen felújított múzeum egy újabb tere kerül átadásra és veheti birtokba a közönség. Köszönetét fejezte ki a kiállítás alkotóinak, elsősorban *Kirmer Anna* néprajzos munkatársnak, aki közel egy évtizede foglalkozik Bér Júlia gyűjteményével, illetve *Szűcs István Miklós* okleveles képzőművésznek, nyugalmazott középiskolai tanárnak, aki óriási segítséget nyújtott a terem berendezése és a tárgyak fontossági sorrendjének megítélése során, továbbá *Kovács Ilona* állományvédelmi referensnek. *Marton Károly* és *Marton-Böczi Boglárka* szintén nagy munkával hozták létre ezt a kiállítást és a Bér Júlia bányászati témájú rajzaiból és grafikáiból készült tárlatot is.

A járványügyi helyzetre hivatkozva Szűcs István Miklós okleveles képzőművész, nyugalmazott középiskolai tanár gondolatait *Csaba Lilla* tolmácsolta. „Nekem szerencsére két hazám van, Magyarország és Csehország, a szívemben két hön szeretett város él örökké, Zirc és az aranyos Prága” – idézték a művésznő gondolatait emlékszobájának megnyitóján.

Elhangzott, hogy a Reguly Antal Múzeumban kialakított hely – mely Bér Júlia prágai és zirci lakásának enteriőrjeit idézi fel – újra kiemeli és életre ébreszti a magasztos tartalmakat. Középen az 1943-ban farostlemezre festett fiatalkori önarckép látható, mely „egy szelíd tekintetű, művészpályája elején járó alkotót, az életében mindvégig rá jellemző szerénységet és a



Bér Júlia tárgyai, alkotásai méltóbb környezetbe kerültek

művészeti célokért megnyilvánuló dinamikát különös módon fejezi ki”.

A szoba berendezésében igazodási pont, a portrétól jobbra és balra a két hazából vett képgrafikák helyezik el térben és időben is az alkotójukat. Az önarckép mellett a népek kultúrájából vett nagyméretű színes fametszetsorozat egyik szép darabja, a „Szülőföldem, a Bakony” látható, amelyen „lankás és meredek lejtőjű hegyek, források és patakok, pompás rétek, ma is ragyogó történelmi építmények tárják elénk a Magas-Bakony e fametszettel megidézhető szépségét”. (Folytatás a 3. oldalon)

## Még édesebbé tették az otthonukat



„Az én portám” címmel az 5. Zirci Mézeskalács-falu kiállítás nyílt meg a Reguly Antal Múzeum és Népi Kézműves Alkotóházban egy újabb közösségi összefogás eredményeként. Láthatunk a portákon többek között hóembert, kutat, falnak támaszkodó kerékpárt, focikaput, fenyőket a domboldalon és a házak között, s van olyan kuckó, ahol még lámpást is gyűjtöttek. A házigazda intézmény mézeskalács-változata is elkészült az ünnepi készülődésben. (5. oldal)

## Két Mikulás várta a túrázókat

Első alkalommal hirdette meg Mikulás Túráját az Erdélyi Baráti Kör Egyesület a Békefi Antal Városi Könyvtár, Művelődési Ház és Stúdió KB intézménnyel, valamint a Veszprém Megyei Vöröskereszttel karöltve.

A zirci civil szervezet önkéntesei a „Pintér5” túraútvonal felújításával készültek az eseményre. Az állomásokon „manók” közreműködésével játékos feladatok várták a családokat, és a célban várta a túrázókat a Mikulás is, ráadásul nem is egy, hanem mindjárt kettő. (8. oldal)



## AZ IFJÚ MESTER



**A „Népművészet Ifjú Mestere” díjjal tüntették ki Marton Károly nemezkészítőt, a Reguly Antal Múzeum és Népi Kézműves Alkotóház munkatársát. Portré-riportunk a 7. oldalon olvasható**

# Pályázatokkal kapcsolatos döntések is születtek

## Két rendkívüli ülést is tartott az elmúlt időszakban Zirc Városi Önkormányzat Képviselő-testülete.

A november 22-re összehívott rendkívüli ülésen többek között pályázati úton megvalósítandó fejlesztésekről, eszközbeszerzésről hozott döntéseket a képviselő-testület. Az első napirend keretében megtörtént a belterületi utak, járda és kapcsolódó vízelvezetési rendszer felújítására irányuló nyílt közbeszerzési eljárás ajánlatainak értékelése, nyertesének mindkét részfeladat esetében a Colas Út Építőipari Zrt-t nevezte meg a képviselő-testület. Folyamatban van a Borzavári úti buszöböl kialakítása a „Fenntartható közlekedésfejlesztés Zircen” elnevezésű projekt keretében, ennek kapcsán a vállalkozóval kötött szerződés módosítására volt szükség.

Ismételten él az önkormányzat a LEADER adta pályázati lehetőséggel, gazdasági társasága, a „Zirci Városüzemeltetés” Nonprofit Kft. részére egy zöldterület-karbantartó eszköz beszerzésére nyújtja be pályázatát három millió forintos támogatási igénnyel, a szükséges önerő biztosításával „A Bakonyért” Egyesület illetékességi területén érvényes felhívásra.

A testület arról is döntést hozott, hogy az önkormányzat folyamatos fizetőképességének biztosítása érdekében 100 millió forintos bankszámla-hitelkeret szerződést köt számlavezető bankjával a jövő évre vonatkozóan. *Ottó Péter* polgármester elmondta, a kondíciókban nincs változás, egyfajta biztonsági keretről van szó, melyet csak akkor vesz igénybe az önkormányzat, ha arra szükség van. A hitel felhasználására az idei évben nem került sor.

Hozzájárulását adta a képviselő-testület a Zirci Ciszterci Apátságának a szerzetesi temetőben tervezett fejlesztéséhez a Felső temető területén elérhető közműcsatlakozások rendelkezésre bocsátásával, illetve bejárási szolgalmat is biztosít az önkormányzat a ciszterciek sírkertjébe.

Nemesvámos Község Önkormányzata ajánlattal élt Zirc Városi Önkormányzat, mint tulajdonos irányába a Bakony és Balaton Térségi Turisztikai Nonprofit Kft. üzlet részének megvételére. Az önkormányzat a „Komplex turisztikai fejlesztés Zircen” című projektben vállalta, hogy annak zárásáig TDM-tagsággal rendelkezik, ezért a képviselő-testület úgy döntött, hogy az üzlet részt nem kívánja értékesíteni a turisztikai projekt befejezéséig.

Egy héttel később, november 29-én újabb rendkívüli ülést tartott a képviselő-testület, melyen a törvényi változással összhangban hatályon kívül helyezték a helyi közművelődési feladatok ellátásáról szóló önkormányzati rendeletet és elfogadták az új rendeletet.

A Bakony Elektronika Kft. kérelmére településképi véleményt nyilvánított a képviselő-testület a cég által tervezett ipari csarnok felépítése kapcsán, és a főépítési állaspontra hagyatkozva engedélyezésre javasolja az építési tevékenységet a Vasút sor 4. szám alatti ingatlanon.

A testület arról is döntött, hogy 2021. évi munkájának elismeréseként jutalomban részesíti *Ottó Péter* polgármestert.

KG

### ZIRC ÉS VIDÉKE PRO URBE-DÍJAS KÖZÉLETI LAP

**Felelős kiadó:** Békefi Antal Városi Könyvtár, Művelődési Ház és Stúdió KB  
(8420 Zirc, József A. u. 1.) **Adószám:** 15569499-1-19  
**Telefon:** +36 88/593-810 **E-mail:** [zivi@zircultura.hu](mailto:zivi@zircultura.hu)  
**ISSN szám:** ISSN 1215-4156 (Nyomtatott), ISSN 2631-0163 (Digitális)

**Szerkesztő munkatársak:** Kelemen Gábor, Csaba Lilla  
Az újság példányonkénti ára: 200,- Ft. Előfizetési díj félévre (12 lapszám) 2.400,- Ft, egy évre (24 lapszám) 4.800,- Ft.  
Megrendelhető a kiadónál, a [www.zircultura.hu](http://www.zircultura.hu) honlapról letölthető formanyomtatvány kitöltésével.

## ADVENTI PROGRAMAJÁNLÓ

### December 11.

- **12:00:** Adventi kézművesség (Reguly Antal Múzeum és Népi Kézműves Alkotóház)
- **16:30:** Karácsonyi bábos betlehem – a Magyar Népmese Színház előadása (Békefi Antal Városi Könyvtár)
- **17:45:** III. Gyertyagyújtás – ünnepi gondolatokat mond *Vecsey Katalin* református lelkész (Rákóczi tér, Diákfórum)

### December 18.

- **16:00:** Zirci Városi Vegyeskórus karácsonyi koncertje – Zirci Ciszterci Bazilika

### Rákóczi tér, Diákfórum:

- **17:00:** Ünnepi asztal – Karácsonyi ízek és illatok
- **17:15:** Betlehemes játék – a Bakonyi Finnbarátok Köre Egyesület előadása
- **17:45:** IV. Gyertyagyújtás – ünnepi gondolatokat mond *Bérczi L. Bernát* apát

A rendezvényeken az aktuális járványügyi szabályok érvényesek.

## PROGRAMVÁLTOZÁS!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a 2021. dec. 19. napra tervezett **Malek Andrea Soulistic koncertje elmarad,** egy későbbi időpontban pótoljuk.

Békefi Antal Városi Könyvtár, Művelődési Ház és Stúdió KB



## VI. DISZNÓTOROS VÉRADÁS

December 16. (csütörtök), 13.00–18.00  
Városi Könyvtár (Zirc, József Attila utca 1.)

Véradóinkat idén is disznótoros menüvel várjuk az aktuális járványügyi előírásoknak megfelelően!



Magyar Vöröskereszt Zirci Területi Szervezete

## HÓ-OLVASÓ PÁLYÁZAT

VERSENYT HIRDETÜNK 15 ÉVES KORIG:  
Minden elolvasott könyvtári mesekönyv, regény, verseskötet után egy hógolyó a jutalom, amit feltehetsz a hóember pocakjára!

GYÚJTS ÖSSZE MINÉL TÖBB HÓGOLYÓT!  
HATÁRIDŐ: 2021. DECEMBER 7-TŐL  
2022. JANUÁR 29-IG

BÉKEFI ANTAL VÁROSI KÖNYVTÁR  
ZIRC, JÓZSEF ATTILA U. 1.

NYITVA: KEDD-PÉNTEK: 10-18  
SZOMBAT: 9-13

Olvas sokat, a  
könyvtári hóember  
csak Téged vár!



# Átadták Bér Júlia emlékszobát a felújított múzeumi épületben

(Folytatás az 1. oldalról)

– Példát kaphat a látogató a művésznő Őszikéiből is, a pasztellel készült pompás virágcsendéletekből. Felmagasodó németalföldi típusú festőállványra helyezett zirci látkép várja, hogy életre és elkészülésre ébredhessen, most már csak a néző képzeletében. Üvegajtós szekrényben sorakoznak a hosszú, termékeny évek eredményeit minősítő dokumentumok, kéziratok, levelezések, a megbecsülés bizonyítékai, kitüntetések, a festő- és grafikusművész szívének kedves tárgyai. Megjelent kiadványok, katalógusok reprezentálják a pályaképet, kiemelve a képzőművészeti életmű főbb állomásait. A látogató egy kerek kis asztal és kényelmes fotelok közelében kaphat ízelítőt abból a környezetből is, amelyben a művésznő fogadta vendégeit

és élte mindennapjait. Komódról tekint ránk Miroslav Pangrác, a hű barát Bér Júliáról készített gipsz szoborportréja, bronzöntésre várva – mutatták be az emlékszobát.

Szó esett a megnyitón a művésznő egykori zirci lakásáról, benne a szüleiről készített portrérajzokkal, mely több más alkotásával együtt ma a Városháza nagytermében látható. A képzőművész tanár több képét is elemezte Bér Júliának, melyeket a vetítővászonon meg is jelentettek a házigazdák. Felidéztek azt is, hogy 1989-ben egy négyfős kulturális delegáció élvezhette a művésznő vendégszeretetét prágai lakásában. Dr. Varga Tibor, Zirc város tanácstitkára, dr. Feledy Balázs Budapestről, mint a Magyar Művészeti Alap Képzőművészeti Szakosztályának igazgatója, Havasi Dezső oktatási és

művelődési osztályvezető Zircről és Szűcs István Miklós, a Zirci Galéria művészeti vezetője, a Barátság Nemzetközi Grafikai Gyűjtemény kezelője érkezett egy grafikusművészeti szerződés aláírására, ami nagy valószínűséggel az első hivatalos megegyezés volt akkor cseh és magyar települések között.

A megnyitót követően Hordós Boldizsár grafikus tanár tartott előadást a Bér Júlia által kedvelt és használt grafikai eljárásokról, majd a fazekasműhelyben lehetőség nyílt a linómetszés technikájának kipróbálására.

A múzeumi kávézó helyiségében Marton-Bóczy Boglárka vezetésével, írókázás formájában mézeskalácsot díszíthettek a vállalkozó kedvűek.

KG

## Akik a művészetben vívták meg a széncsatájukat

„Bányászvasárnap” címmel közös kiállítás nyílt Bér Júlia festő- és grafikusművész alkotásaiból, valamint Bariczáné Szabó Szilvia gyűjtő szobraiból a Reguly Antal Múzeum és Népi Kézműves Alkotóházban, a Szent Borbála-napi programok keretében.

A vendégeket Csaba Lilla köszöntötte, majd átadta a szót dr. Vida Beáta történésznek, a házigazda intézmény megbízott igazgatójának, aki elmondta, már nem ez az első közös rendezvényük az Öreg-Bakony Barátai Egyesülettel és a Tatabányai Múzeum munkatársai sem először fordulnak meg az intézményben, mégis óriási mérföldkőnek nevezte a kiállítást. Hangsúlyozta, Bér Júlia emléke, lénye, lényege már nagyon régóta megtalálható a múzeumban, Kirmer Anna néprajzos munkatárs már csaknem egy évtizede foglalkozik a grafikai gyűjteménnyel, de annak saját kiállításként történő reprezentálására csak most nyílt lehetőség.

Szívügyének nevezte ezt a kiállítást, mert az alkotások olyan csehszlovákiai bányákban készültek, amelyek számára is nagyon kedvesek és fontosak. Bér Júlia férje Auschwitzban elhunyt, és számára egy lelki válságból való menekülés volt, hogy a „Széncsaták” című projektbe bekapcsolódhatott államilag támogatott grafikusként. Úgy szerette volna gyógyítani saját lelkét, hogy odamegy, ahol a legnehezebb, és lent a bányákban készítette el az alkotásait. Hozzátette, egy költői programot is hirdetett Csehszlovákia, összegyűjtötték neves alkotók műveit, csokorba szedték és grafikusok munkáival színesítették azokat. A főfalán ebből a ciklusból is látható egy bemutató, a műveken nagyon erős érzelmi motívumok jelennek meg.

Beszélt arról is, hogy Szűcs István Miklós okleveles képzőművész, nyugalmazott középiskolai tanár tanácsára lett Bányászvasárnap a tárlat címe, az azonos című alkotást lehetett látni a program meghívóján is. A grafikák közül kiemelte a „Két perc csend” címűt, amely arra figyelmeztet, hogy az egyik perc csend az utolsó egy perc csend a bányászok számára, a másik perc csend pedig a családjé, végtelen, soha nem múlik el. Dr. Vida Beáta mindenkinek ajánlotta figyelmébe a tárlatot, hangsúlyozva, hogy nem csak a mindennapok részeként kell megélni a bányászatot, hanem a képzőművészetben is értékelni kell azt. Végül köszönetét fejezte ki munkatársainak és mindenkinek, aki a közös kiállítás létrejöttében közreműködött.

A tárlat másik részéről, a bányászati témájú szobrokról Kiss Vendel, a Tatabányai Múzeum munkatársa beszélt. Mint mondta, a „Bányászvasárnap” című kiállításához szorosan kapcsolódik az anyag, amely azonban nem a múzeumuk gyűjteménye, hanem egy bányamérnök-geológusé, Bariczáné

Szabó Szilviáé, akinek megvolt a személyes kötődése a témához, és nemcsak szakmabeli, hanem vérbeli gyűjtő. Mintegy tíz év alatt hozott létre egy muzeológus szemmel is értékelhető gyűjteményt, amelynek csak egy töredéke látható a zirci kiállításon.

Mint azt megtudhattuk, a bányászat fiatal téma a



Kiss Vendel muzeológus és Bariczáné Szabó Szilvia bányamérnök-geológus, a kiállított tárgyak tulajdonosa a bányászati témájú tárlaton képzőművészetben, a tizenkilencedik században vált érdekessé a művészet és a nagyközönség számára. Ebben a korszakban születtek meg a bányászplasztikák is, amelyek öntöttvasból, vörösréz, bronzból készültek, majd a huszadik században új anyagként jelent meg a porcelán és az alumínium. Mindegyik típusból fedezhetünk fel tárgyat a zirci kiállításon. A folyamat utolsó fázisában fából készültek a tárgyak, immár kevésbé ajándék jelleggel, inkább amatőr faragók, maguk a bányászok formálták meg, így próbálták megjeleníteni a bányászéletet. Ízelítőt kaphatunk abból is, amikor a Herendi Porcelángyár nemcsak figurákat gyártott, hanem csészéken, csészealjakon is megjelentek a bányászmotívumok és a plasztikák speciális válfajaként feketeszénből faragott alkotást, egy hamutartót is elhelyeztek a terem sarkában.

A köszöntő és megnyitó gondolatokat követően Kissné Cseh Julianna, a Tatabányai Múzeum munkatársa a selmeci diákhagyományokról tartott vetített képes előadást.

A bányászati kiállítás 2021. december 18-ig tekinthető meg a múzeum Dubniczay-termében. (kg)

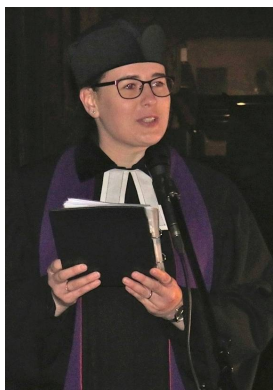
# Már két gyertya is felgyúlt városunk adventi koszorúján

Az idei évben is megépült városunk adventi koszorúja, ezúttal a főtéren Diákforum melletti területén, a Békefi Antal Városi Könyvtár, Művelődési Ház és Stúdió KB munkatársainak közreműködésével. A koszorúhoz a fenyőágat több magánszemély és a Verga Zrt. adományozta. A koszorú mellett található nagy fenyőfa díszkivilágítást kapott és a Diákforumot is feldíszítették, hogy még meghittebbé váljon az ünnepvárás és a gyertyagyújtások hangulata. A munkálatokban közreműködtek a „Zirci Városüzemeltetés” Nonprofit Kft. munkatársai is. A Reguly Antal Múzeum és Népi Kézműves Alkotóház magánszemélytől kapott ajándékba egy fenyőfát, mely az intézmény udvarán került elhelyezésre és a Zirci Benedek Elek Óvoda és Bölcsőde óvodásai, óvodapedagógusai öltöztették fel saját készítésű karácsonyi díszekkel.



Készül városunk adventi koszorúja, melyen azóta már két gyertya is felgyúlt

## Örömet kell okozni, ahol csak tudunk



Ünneplő emberek vagyunk, lételemünk az öröm utáni vágy, ugyanakkor fontos, hogy mi is örömet okozunk ott, ahol csak tudunk. Pápicsné Jakab Johanna Júlia evangélikus lelkész hangsúlyozta ezt az első zirci adventi gyertya meggyújtásának alkalmából.

A bevezető gondolatok között elmondta, az első adventi koszorút a hagyomány szerint egy evangélikus lelkész készítette 1839-ben, szociális intézményben élő fiatalok körében. A gyermekek annyira várták a karácsonyt, Jézus Krisztus születésének ünnepét, hogy az otthon lelkésze ajándékkal készült számukra: egy szekér kerekére huszonnégy gyertyát helyezett, négy nagy és húsz kicsi gyertyát, és így várhatták izgalommal az Úr Jézus eljövetelét.

Örömteli ünnepnek nevezte adventet a lelkész asszony, és nemcsak azért, mert együtt készülődhetünk a családtagjainkkal, hanem azért is, mert amikor meggyújtjuk a városi koszorú első gyertyájának lángját, egy lépéssel közelebb érezhetjük magunkat a kegyelem Istenéhez. „Aki nem díszes koszorúk és kopogtatók között érkezik hozzánk, hanem a lehető legegyszerűbb módon, szalmajászolban. Aki képes igaz, diadalmas és alázatos lenni úgy, hogy közben királyként számárháton fog bevonulni Jeruzsálem városába, ezzel is azt üzeni számunkra, hogy ünnepünk legyen vidám, szívünk tiszta, életünk pedig örökké Őt dicsőítse”.

A szónok hangsúlyozta, a várakozás izgalmanak foka minden adventi időszakban változhat. Olykor sietve, olykor pedig időben és nyugodtan tudunk ráhangolódni az ünnepre. Nem biztos, hogy idén éppen mindenre úgy és akkor jutott időnk, ahogyan azt előre elterveztük. De nyugtasson meg minket az, hogy csak mi, emberek nézzük azt, ami a szemünk előtt van, az

Úristen azt nézi, ami a szívünkben van. Nyíri Tamást idézve hozzáfűzte, „ünneplő emberek” vagyunk, ami azt jelenti, hogy igényünk van az ünnepi készülődésre, lételemünk az öröm utáni vágy, az adventi időszak pedig lehetőséget ad ennek az örömmnek a megélésére.

„Imádkozzunk azért, hogy az idei adventünket nyugodt szívvel, és ami most nagyon fontos, biztonságérzettel tölthessük el. Ne kelljen aggódnunk és ne kelljen félnünk. Ha pedig tudjuk, hogy ismerősünk, szomszédunk, barátunk ünnepéből hiányzik az öröm, vigyünk mi örömet és boldogságot otthonába. Még így, a vírushelyzet ellenére is tudunk úgy kedveskedni, hogy az melegséget csaljon embertársaink szívébe. Ha tudjuk, karoljuk föl a szomorkodókat, a magányosokat, a betegeket, a szenvedőket, és okozunk örömet ott, ahol csak tudunk” – zárta ünnepi gondolatait Pápicsné Jakab Johanna Júlia evangélikus lelkész, majd az áldást követően az ünneplő közösség kíséretében meggyújtotta az első gyertyát városunk adventi koszorúján. (kg)

## Szívünkbe fogadni Jézust

A második gyertyagyújtás alkalmából Petrikné Sáfrány Judit, a Zirci Baptista Gyülekezet nevében szívének egy nagyon kedves történetet hozott el, amely Lukács evangéliumában található:



Jézus Jeruzsálembe igyekezett, és Jerikón keresztül kellett átkelnie. Itt élt egy fővámszedő, akit Zákéusnak hívtak. Zákéus megvetett ember volt a népe körében. Amint a Megváltóról hallott, nyomban felébredt szívében a vágy, hogy lássa azt az Embert, aki épp az ő ellentéte volt: tiszta és ártatlan, akit

mindenki szeretett, s akiért mindenki rajongott. Igazán szerette volna látni, hogy ki az a Jézus. Alacsony termete miatt nem láthatta a sokaságon keresztül a városon átkelő Jézust, ezért gondolt egyet, és felmászott egy vadfügefára. Ahogy ott kuporgott a fán, várta, hogy Jézus elmenjen mellette, aki azonban felnézett a fára, és egyenesen a nevének szólította: Zákéus, szállj le hamar a fáról, mert a Te házában kell ma megszállnom. Zákéus pedig sietve leszállt, és befogadta Jézust az ő házába. Gyermekei várakozással várta Jézus eljövetelét, melyet advent üzenete is hordoz.

Jézus miért is haladt át Jerikón? Mert találkozni akart azokkal, akik őt keresték. A meglátogatás ideje volt ez Jerikónak. Zákéus nemcsak a házába, hanem a szívébe, életébe is befogadta Jézust, akinek kedves jelenléte, az ő szerető szíve, az ő megkülönböztető figyelme Zákéust bűnbánatra hívta, felélesztve benne a jóvátétel vágyát. Hiszen Zákéus árulónak számított, aki a saját népétől az elnyomó rómaiak számára szedte be az adót. S amennyivel többet kért el, mint ami kötelező volt, abból gazdagodott meg. Jézus nem kárhoztatja, nem olvassa a fejére a tetteit, Zákéus ezt magától megteszi, s megfogadja, a négyzseresét adja vissza annak, amit kicsalt az emberektől. A vagyona felét pedig odaadja a szegényeknek. Jézus erre ezt válaszolta Zákéusnak: Ma lett üdvössége ennek a háznak. Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elvesztettet. Ahogy Zákéus életében, úgy a mi életünkben is vannak hasonló meglátogatási idők. Van, amikor Isten nagy csodákkal látogat meg minket; van, hogy betegséggel keres fel, és arra készlet, hogy gondolkodjunk az életünk felől. Egy biztos, Jézus meglátogat valamennyiünket.

De vajon felismerjük-e a mi meglátogatásunk idejét, amikor Isten keres, nevénkön szólít bennünket, és felkiált a mi fánkra is: Van a Te házában üdvössége, elért Zákéus bűnbánata, megtérése, Istenkeresése?

Advent időszakba lehetőséget ad arra, hogy Zákéus példáján át e kérdésekről mélyen magunkba nézve, mi is elmélkedjünk.

Petrikné Sáfrány Judit – adventi gondolatai után – az ünneplő közösség kíséretében meggyújtotta a második gyertyát városunk adventi koszorúján. (csl)

## KIÁLLÍTÁS Még édesebbé tették az otthonukat

„Az én portám” címmel az 5. Zirci Mézeskalács-falu kiállítás nyílt meg a Reguly Antal Múzeum és Népi Kézműves Alkotóházban.

A vendégeket dr. Vida Beáta, a házigazda intézmény megbízott igazgatója köszöntötte. Köszönetet mondott mindazoknak, akik a közösségi összefogásban részt vettek, az otthonukban elkészítették a mézeskalácsportájukat, és elhozták a múzeumba, hogy azokat mindenki megcsodálhassa, alkotásukkal élményt biztosítanak kicsiknek, nagyoknak egyaránt.



Dr. Vida Beáta megbízott igazgató köszöntője, mellette a kiállítást megnyitó Marton-Bóczy Boglárka nemezkészítő

A kiállítást Marton-Bóczy Boglárka nemezkészítő nyitotta meg, akinek a keze munkájára szintén rácsodálkozhatunk a tárlaton, hiszen a legaktívabb közreműködője volt a Reguly Antal Múzeum és Népi Kézműves Alkotóház mézeskalács-változatának megalkotásában.

Örömét fejezte ki, hogy részese lehetett ennek a közösségi összefogásnak, és hogy ilyen sokan eljöttek a megnyitóra. „Milyen jó, hogy a nagy készülődés, a mézeskalács-készítés és díszítgetés közepette nemcsak a mézeseinket, hanem a lelkünket is ékesíthetjük, ezáltal közelebb kerülhetünk az ünnep igazi lényegéhez, és egymáshoz is” – mondta, majd hozzátette azt is, nagyon jó érzés számára, hogy már több éve részese lehet az összetartó zirci közösségnek.

Gondolatait követően Fekete István „Róráte” című meséjét tolmácsolta a hallgatóság felé.

Mintha az író meséjéből bújna elő ez a kiállítás is, hiszen egymás szomszédságába kerültek azok, akik a valóságban több utcányi távolságban élnek, sőt más településről is beköltöztek a zirci mézeskalács-faluba. Láthatunk a portákon többek között hőembert, kutat, falnak támaszkodó kerékpárt, focikaput, fenyőket a domboldalon és a házak között, s van olyan kuckó, ahol még lámpást is gyűjtöttek. A gondosan felépített családi házak és a tárlatnak helyet adó intézmény mellett az Idősek Klubja is elkészült mézeskalácsból. A kiállítás-megnyitót még hangulatosabbá tették a falra vetített, régi nagy bakonyi telekről tanúskodó fotók Cuhavölgyi Klára archívumából és Müller Anikó fényképgyűjteményéből.

A kiállítás december 24-ig tekinthető meg a Reguly Antal Múzeum felújított épületében.

KG

## Az óriásbábok után a Mikulás is megérkezett

Rendhagyó módon, szabadtéren tartották az idei évben a városi Mikulás-ünnepséget.

A Reguly Antal Múzeum és Népi Kézműves Alkotóház udvarán egy zenés mesejátékra került sor óriásbábok közreműködésével, „Télapó és rosszcsont krampuszai” címmel.

Sok gyermek eljött szülei kíséretében a rendhagyónak mondható Mikulás-várásra. A múzeum udvarán fáklyák lobogtak, forró teát lehetett kortyolgatni, akinek kedve tartotta, megtekinthette a közösségi munka eredményeként létrehozott 5. Zirci Mézeskalács-falut.

Két krampusz lépett színpadra, de a Mikulás még sehol... A gyerekek azonban tettek annak érdekében, hogy mihamarabb megérkezzen a várva várt kedvenc, ügyesen fejtették meg a találós kérdéseket, nem dőltek be a szövicceknek, és bizony urai voltak a helyzetnek akkor is, amikor a virgácsos páros el akarta hitetni velük, hogy a színpadra lépő Törpapa a Télapó.



Nem tévesztette meg a gyerekeket a fehér szakáll és a piros ruha, nagyon jól tudták, hogy kivel van dolguk

Bár nem borult fehérbe a táj, mégis felépítették együtt a hőembert, majd amikor megszólalt Rudolf dala, hirtelen egy rénszarvas is ott termelt, hogy sétakocsikázásra vigye a színpadra lépő aprónépet. A gyerekek nagy öröme végre a Mikulás is megérkezett hosszú útjáról csengettyűs pásztorbotjával, hogy átadja szeretetét és a zsákjában rejlő kis ajándékokat.



Aktívan kivették a részüket a gyerekek a műsorból, el is jött hozzájuk a Mikulás (Fotó: Tóth Máté)

A program a Békefi Antal Városi Könyvtár, Művelődési Ház és Stúdió KB főszervezésében, az „Együtt a Könyvtárért” Alapítvány helyi Civil Alap támogatásából valósult meg. (kg)

## Dr. Köves Péter emlékezete

(Zirc, 1945. március 19. – Budapest, 2021.)

Dr. Köves Péter neurológus szakorvos, alváskutató, az orvostudomány kandidátusa ősi zirci családok leszármazottja.

Apai részről a Wetzl/Köves család tagjai kovácsmesterek voltak Zircen, az 1720-as évek elejétől éltek itt. A család leghíresebb tagja, Zirc egyik legnagyobb szülőtte, dr. Köves (Wetzl) János (1882-1977) tudós állatorvos volt. Anyai részről Szemmelveisz Hermína a zirci kórház második orvosigazgatójának, dr. Szemmelveisz Károlynak a lánya volt. A Szemmelveisz-Teufel családok is évszázadok óta élnek Zircen.



Dr. Köves Péter orvos, alváskutató és társszerzőségben készült könyve

Köves Péter a család Pécsre került ágából származik. Édesapja, dr. Köves Gusztáv jogász volt, akit a háborúban besoroztak, majd Győr környékére került. Fiatal felesége, Szemmelveisz Hermína 1945 tavaszán, a szülés közeledtével a zirci kórházba jött. A háborús események nemsokára elérték Zircet, a kórházat bombázták, a betegeket és a sebesülteket az apátság épületébe menekítették. Nem volt orvos, kötszer, gyógyszer. Itt született meg kisfiuk, Péter. Az édesanya csak két hétig élt a szülés után, egyike volt annak a három fiatal anyának, akik a háborús események, egészségügyi fertőzés miatt haltak meg gyermekágyi lázban.

Köves Péter kitérő tanuló volt, a pécsi gimnáziumi évek után az orvosi egyetemet végezte el. Neurológus, pszichiáter, neurofiziológus szakorvos lett. A neurológián belül az alvászavarok orvoslásával kezdett foglalkozni, ami egészen új szakterületnek számított. Pár évtizede az alvászavar még nem számított betegségnek, de 2012 óta önálló szakterületként kezelik. Az élete folyamán szinte mindenki találkozik ezzel a problémával, a serdülők, kismamák, idősek, de a többműszakos munka, a stresszes életmód, a depresszió is az alvás – ébrenlét ciklus megbomlásához vezet. Ez aztán más, így például szív- és érrendszeri betegségeket is okozhat.

Köves Péter a Honvédkórház neurológusaként Európa egyik legnagyobb alváslaboratóriumát hozta létre 1994-ben. Itt naponta több mint 100 beteget vizsgáltak, 30-35 bent alvó volt. Vizsgálta az alvásmedicina katonarvosai vonatkozásait is, az éjszakai szolgálat okozta egészségügyi zavarokat. Kutatásai alapján írta meg kandidátusi értekezését, amelynek címe: „A többműszak különböző formáiban dolgozók alvás és ébrenléti zavarai, az alkalmazás speciális szempontjai, az alkalmazkodást javító tréningek alapjainak kidolgozása”.

Ebben a témakörben több könyvet, könyvfejezetet írt, előadásokat tartott itthon és külföldön. 2007-2011 között a Magyar Alvásdiagnosztikai és Terápiás Társaság elnöke, majd örökös, tiszteletbeli elnöke lett. Kitérő tanítványával, dr. Szakács Zoltánnal együtt írták meg a tudományág alapművét: „Alvásmedicina” címmel (Bookmaker, 2008 és 2017).

Köves Péter hosszú, súlyos betegség után 2021 tavaszán hunyt el. Hamvait édesanyja mellé, a Zirci Felső-temetőben helyezték örök nyugalomra.

Cuhavölgyi Klára

## Fatüzelés gazdaságosan, környezettudatosan

### A fűtési szezon idején aktualitást nyer a fával való fűtés gazdaságos és környezettudatos kivitelezése.

A Zirci Zöld Természetvédelmi Önképzőkör novemberi előadásán résztvevők tájékoztatást kaptak a fatüzeléssel kapcsolatos fortélyokról, tippekről Nagy Zoltán okl. mérnök, kályhatervező- és építő, valamint Valler Péter, a Schiedel Magyarország Kft. munkatársának jóvoltából.

Sok esetben a megszokott fűtési technikák nem túl környezet- és pénztárcakímélőek. A szakember azt javasolja, hogy legalább a portánkon két éve száradt, hasogatott fát használjunk. A kandallóban, kályhában felülről érdemes meggyújtani a fát a hatékony hőleadás érdekében. Továbbá az égés során a kályha ajtaját végig ujjnyira hagyjuk nyitva, hogy elegendő levegő kerüljön a tüztérbe.

Többek között megtudhattuk azt is, milyen fával érdemes fűtenünk, honnan szükséges a tüztérbe engedni a levegőt.

A téma iránti fokozott érdeklődést az is alátámasztotta, hogy az előadást követően a résztvevők számos kérdést tettek fel a szakembereknek. (Dr. Kutasi Csaba, Sinigla Mónika)

## Szent Erzsébet megszentelt kenyere

A Katolikus egyház segélyszervezete a Katolikus Karitás. Védőszentje a szorgáló szeretet nagy szentje, Árpád-házi Szent Erzsébet, aki Krisztus szeretetét tette láthatóvá az emberek között. Hagyományra vált, hogy Szent Erzsébet ünnepén a nagy magyar szentre emlékezve a karitás jelképesen megszentelt kenyeret oszt a híveknek. A nehéz körülmények között élő családok, idősek, egyedül élők megsegítésén munkálkodó zirci Karitás csoport 22 éve alakult. A csoport tagjai ebben az évben az ünnepi alkalomból, a vasárnapi 10 órás szentmise végén megáldott, megszentelt egész kenyeret osztottak a híveknek.

Hálás köszönet a Piller Pék Kft-nek a frissen sültött kenyérért. (Ulrich Józsefné csoportvezető, Fotó: SKB)



## OLVASÓNK ÍRTA

Sok nemzedék után, talán az utolsó „mohikánok” vagyunk, akik még olvasnak magyar klasszikusokat.

Igaz, nem is értjük a körülöttünk lévő világot, nem tudunk igazán azonosulni vele. Mire észrevettük, kizáródtunk a megszületett új világrendből. Mert nem elég, ha az okostelefont tudjuk kezelni, ahhoz a világot is érteni, értelmezni szükséges.

A fiatal nem tudja, mi a vasárnapi ebéd utáni falusi csend, amikor minden alszik vagy pihen. Nem hallja a malom zúgóján lezobogó víz álmosító moraját, és a kutyaugatás sem hallható.

Igaz, csak a szomszéd faluban volt orvos és autóbusz is csak reggel és a délutáni órákban közlekedett, de minden vasárnap délelőtt mise volt a templomban.

Ez a világ velünk együtt elmúlt, aki még él, nosztalgizál.

De Fekete István könyveiben az említetteknel több is van. Sok mást is felfedezhetünk, amire szükségünk volna: az emberség és a szeretet, mely az örök megújulást hordozza magában.

Egervölgyi Dezső

# Már az álmait is átszövi a gyapjú az ifjú mesternek

**A „Népművészet Ifjú Mestere” díjjal tüntették ki Marton Károly nemezkészítőt, a Reguly Antal Múzeum és Népi Kézműves Alkotóház munkatársát.**

A díj azoknak a fiatal alkotó- és előadóművészeknek adományozható állami kitüntetés, akik az egyes népművészeti ágakban kiemelkedő egyéni teljesítményt értek el. Évente csak öt személy kaphatja meg különböző kategóriákban, az odaítélése pedig pályázat útján történik.

– Amikor megtudtam a hírt, nagyon megörültem, igazából el sem hiszi az ember, hogy egy ilyen díjjal megjutalmazták – idézi fel a még friss élményeket Marton Károly. Már régóta készült arra, hogy megpályázza a díjat, s tavaly a tettek mezejére lépett, a pályázati feltételeknek megfelelően elküldte öt alkotását a szakmai zsűrinek, elismerésül pedig egy gyönyörű oklevelet vehetett át nyár végén a Pesti Vigadóban, ami tanúskodik arról, hogy a zirci lakos fiatalember személyében immár a „Népművészet Ifjú Mesterét” is tisztelhetjük.

Meséli, hogy a benyújtott tárgyak között volt olyan is, amelynek elkészítésével először próbálkozott, még ha ismerte is a technikát, ez egyfajta kihívást jelentett számára: egy cifraszűrről van szó, amely nemcsak abban tért el a hagyományostól, hogy nemezéből készült és nem posztóból, hanem abban is, hogy Erdély és az Alföld motívumkincese ötvöződik benne. A hagyományokhoz való ragaszkodását is bemutatta a pályázatában, a modernebb köntösbe bújtatott szűr mellett női mellény, szőnyeg, lakberendezési tárgyként funkcionáló székelő kapu és egy szintén egyedi módon, varrógéppel öltött kalotaszegi bujka is a zsűri elé került.

Megtudjuk, hogy a tárgyak elkészítését hosszas kutatómunka is megelőzte, amely nem kimondottan a pályázathoz kapcsolódott, hanem egy sokkal hosszabb folyamat kiteljesedéséről beszélhetünk. Sok év alatt gyűjtötte össze az információkat, teszttárgyakat készített, kísérletezett, és ennek a végeredménye lett az öt alkotás, amely kiállításra is került.

A debreceni születésű, hajdúszoboszlói származású Marton Károlyt mindig is vonzotta a népművészet, dédapja, ükapja, szépapja is juhász volt, az angyalházi pusztán éltek és terelgették a nyáját. Az ősök pásztorszászámai mindig ott voltak körülötte, a kézimunka iránti érdeklődést pedig erősítette benne lakatos és kovács foglalkozású édesapja. Emlékszik, ahogy elérte a nyolcadik osztályt, valahogy elmaradt az életéből a kézművesség, a nádudvari iskola akkori igazgató-helyettesének pályaválasztási előadása azonban felélesztette benne a szunnyadó tüzet, és nem volt többé kétség afelől, hogy melyik útra is lépjen a továbbiakban. Ebben az iskolában hallott először a „Népművészet Ifjú Mestere” díjról is, és még egy szoros kötődés alakult ki a pályafutás bölcsőjében: itt ismerkedett meg későbbi feleségével, és az ő veszprémi származása révén kerültek erre a tájra, előbb Alsóórsre, majd Zircre költöztek.

Arra pedig, hogy van a bakonyi kisvárosban egy alkotóház, egyik ismerősük hívta fel a figyelmüket, kedvesének sok rokona él ugyanis a környéken. Úgy döntöttek, hogy szerencsét próbálnak, az intézmény pedig fogadókészséget mutatott a tevékenységükre. Kezdetben foglalkozásokat, tanfolyamat tartottak, majd amikor megüresedett a kézműves mester helye, Károly számára állást ajánlottak, melyet örömmel fogadott el. Az a cél vezérli, hogy étellel töltsen meg az elmúlt években folyamatosan megújuló alkotóműhelyeket, és olyan programokat szervezzenek, hogy a résztvevők visszatérő vendégei legyenek az intézménynek.

Marton Károly fő profiljává a nemezelés vált a népművészeti iparágak közül, amit azzal magyaráz, hogy ennek az anyagnak rendkívül széles a spektruma, szinte mindent el lehet készíteni belőle, legyen szó viseleti darabról, kiegészítőről, használati, vagy éppen lakberendezési tárgyról. Nem elhanyagolható szempont az sem, hogy a nemez alapanyagát, a gyapjút már gyermekkorában megtapinthatta a pásztorősök jóvoltából. Érdekességként megemlíti, hogy hazánkban csak a kalapkészítést illetően maradt meg a nemezelés, viszont egyre többen vannak, akik ezt a könnyen alakítható, rugalmas, ugyanakkor munkaigénes anyagot használják fel a különböző ruhaneműk elkészítéséhez. Mélyről jövő, hiteles tudással vértették fel mesterei az iskolában,

és ezt a „gazdagon megpakolt hátizsákot” hozta magával, azt mondja, olyan szorossá vált a kapcsolata a nemezeléssel, hogy sokszor már ezzel álmodik. Az pedig óriási örömmel tölti el, hogy az életformája egyben a kenyérkereset is lett a számára.



Marton Károly útmutatása alapján mézeskalácsot készítenek a diákok

Az ifjú mester hangsúlyozza azt is, a nemezeléssel hamar sikerélményhez lehet juttatni az embereket, mert az apróbb tárgyakat – nyakláncot, pénztárcát, tolltartót – gyorsan el lehet készíteni. Ugyanakkor hozzáteszi, egy nemezelt kalap hosszú tanulófolyamatot igényel, emberpróbáló feladat (mondhatni, kalapot lehet emelni azelőtt, aki a gyapjút a fejedőig alakítja). Nem beszélhetünk eszközigenyes alkotófolyamatról, ami fontos, hogy legyen egy nemezelőasztalunk, és innen már csak a fantáziánk szabhat határt – mondja Marton Károly.

A mesterség fortélyait, szépségeit a Reguly Antal Múzeum és Népi Kézműves Alkotóházban már sok mindenkinek sikerült átadni, a nemezelőtanfolyamokat valamennyi jelentkező végigcsinálta és a foglalkozás vezetője tud olyanról is, akit annyira magával ragadott a nemezelés, hogy azóta sem hiányozhat az életéből a gyapjú, és a saját kedvére alkot otthon.

Károly nemcsak készíti, hanem büszkén viseli is a nemezéből készült ruhadarabokat, a pásztori viseletre emlékeztetve, gyakran látni őt cifraszűrben, kalapban, mert vallja, hogy ezek a tárgyak egyfajta hirdetőtáblák, fontos, hogy ne csak szépnek találják, hanem a nagy tisztelettel alkalmazott motívumok kápráztassák is el azokat, akik jártasabbak a népművészetben. Nem véletlen, hogy a szívéhez legközelebb álló alkotások közé a felsőruházati darabok tartoznak, ezek a „legtesthezálóbbak” számára, a riportra is ebből a házi kelléktárból választott, egyfajta hagyományörző divatbemutatóként feszült az állványokon a mellény, szűr.

Az otthonukban is be lehet szippantani a nemez illatát, „Tekergő Nemezműhelyt” működtetnek feleségével, ahol az érdeklődőknek tartanak foglalkozásokat. Hangsúlyozza, hogy a kedvesétől – aki nem mellesleg Prima Junior-díjas nemezkészítő – nagyon sok támogatást, segítséget kap, megerősíti, elviseli, biztatja, bátorítja, a költség- és időigényes kísérletezési folyamatokban is mindvégig partnere, és az ő szaktudására is szükség volt ahhoz, hogy idáig eljutott. Büszke rá, hogy közösen dolgozhatnak, munkáiknak a stílusát is meghatározza az együttalkotás öröme.

Az elnyert címnek örül, de nem tölti el meglepedéssel, hangsúlyozza, hogy ő még csak a pályája kezdetén áll, nagyon sokat kell fejlődnie, tanulnia. Úgy látja, azért tartották érdemesnek a díjra, mert látták a törekvést, hogy amit csinál, abban minél jobb szeretne lenni.

Ami pedig a jövőt illeti, korábbi iskolája, a Nádudvari Népi Kézműves Szakgimnázium alapítójának gondolatait hívja segítségül, aki azt vallotta, hogy mesterré akkor válik valaki, ha már a tanítványai hívják mesternek. Károly is ezt tartja a legfontosabbnak, hogy ne csak papíron szerepeljen ez a nemes szó, hanem a tetteivel, példamutatásával is méltó legyen arra. KG

# A gyerekek segítségével megtaláltuk a Mikulást!

**A gyerekek, szülők, nagyszülők vidám játéka, a lelkesen segítő partnerek, jószívú támogatók közreműködése, és persze a túraszervező manók ügyessége is kellett ahhoz, hogy december 4-én a Pintér-hegyi parkerdőben megrendezett túránkra vállalkozó családokkal együtt megtaláljuk a Mikulást, mindjárt kettőt is.**

Szombaton kora reggel, dacolva a mínuszokkal, tizenkét piros sapkás manó sürgött-forgott a Művelődési Háznál: túrajeleket, dekorációkat, eszközöket, sok-sok szalancukrot pakoltunk zsákokba, és elindultunk az erdő irányába. Két manónk a háznál maradt, hogy ünnepi díszbe öltöztessék a bejáratot, ahonnan túra-információkkal és szalancukorral ellátva rajtoltak el a családok.

Az erdőben járó manóink közül hárman útjelző Mikulásnyilakat és figurákat helyeztek el a fákon, magaslesen, tűzrakással gondoskodtak a tisztásokon maradó manókról, és a túra végén is ők szedték vissza a túrajeleket, miközben egyikük végigfotózta a túra eseményeit, így ők duplán teljesítették az öt kilométeres távot. Másik négy manónk két erdei állomáshelyen szorgoskodott: mikulásos dekorációkkal rendezték be a helyszíneket, kosarakat töltöttek meg szalancukorral, dobozokat rejtettek el a közeli bokrok tövében. Harmadik manócsapatunk a Pintér-hegyi pihenőhelyen sürgött-forgott: ügyes kezük nyomán mikulásváró helyszínné alakult a faház, égősorok gyúltak, a fenyőágakkal díszített asztalokra terítők borultak, és finom szendvicseket készítettek a gyerekek, családok és a várva várt Mikulás számára. Ide délelőtt még három manónk érkezett: ketten nagy fazekakban hozták az otthon megfőzött forró teát, egy manónk pedig zenére hangolta a hegedűjét és a gitárját.

Kilencről tíz óráig folyamatosan érkeztek a túrára jelentkezők a Művelődési Házhoz: harmincegy kisgyerek (köztük egy három és fél hónapos babakocsiban) és az őket kísérő huszonhat felnőtt nevezett a Mikulás-túrára, az egyik családdal egy kutya is végigjárta az útvonalat. A családok Ziracról, Olaszfaluból, Dudarról, Bakonyánáról és Bakonygyirótról érkeztek az Erdélyi Baráti Kör Egyesület, a Békefi Antal Városi Könyvtár, Művelődési Ház és Stúdió KB, valamint a Veszprém Megyei Vöröskereszt partnerségben megrendezett túrájára, melyen egy térképes útvonalleírás segítségével járták végig az 5 km-es körtúra izgalmas feladatokkal tarkított útvonalát.

A családok a két erdei állomáson – egy tisztáson és a Fialatító forrásnál – játékos feladatokat kaptak manóinktól: elrejtett dolgokat kellett megkeresni, képeket összerakni, hiányzó betűket pótolva szavakat kitalálni, mikulásos dalokat, verseket énekelni és elmondani. A gyerekek és a szülők azonnal bekapcsolódtak a játékokba, és élvezték, akár kincset kellett keresni, akár találos kérdésekre válaszolni. Több kisgyerek mondott el számunkra ismeretlen verseket. Közös élmény volt mindenkinek, hogy a családok mosolyogva fogadták az ügyességükért kapott édességeket.

A Pintér-hegyi végállomásra megérkezett mindkét Mikulásunk, akik izgatottan várták, hogy az időközben célba érő

túrázók boldogan megtalálják őket. Az átlag 1,5-2 óra alatt célba érő családokat egy zirci Mikulás és a programunkhoz csatlakozó Veszprém Megyei és Zirci Területi Vöröskereszt Mikulása fogadta. A vöröskereszt önkéntesei újabb zsáknai ajándékkal, és vagy tíz manóval, krampusszal érkeztek. Manóink kibővült csapata totókkal, színezőkkel is foglalkoztatta a gyerekeket, akik az elrejtett zsákokban itt is izgalmas feladatokat találtak, így például TV-bemondóként tudósítottak a túráról, elmutogatták a dobozban talált mondatot, levelet írtak, énekeltek, verseket mondtak a túra végére megtalált Mikulásoknak.

Kora délutánig nagy volt a nyüzsgés a faházban és a játszótéren is, *Ujvári László Lehel* élőzenével kísért karácsonyi dalai tették igazán hangulatosá a nagyon hideg, napsütéses napunkat. Az biztos, hogy ezen a szombaton mindenki nagyon jó volt, és ezt a Mikulás csengője is igazolta: akárki megrázta, gyerekek, felnőttek is hangosan csilingelt. A remek hangulatú nap végén mindenki közös élményekkel és a Mikulásokkal



készített családi fotókkal, valamint a támogatóknak köszönhetően sok-sok ajándékkal tért haza: a szalancukor, a mikulások, mandarin, narancs, dió, mogyoró mellett kapós volt a finom múzeumi mézeskalács, és mindenki örömmel válogatott a Zirci Karitástól kapott színes kötött zoknik között is. A terített asztaloknál forró teát, és támogatóink jóvoltából szalámis és zsíros kenyeret kínáltunk, a választékot manóink otthonról hozott lekvárjai, hagymája gazdagította. Nem lepődünk meg, amikor néhány csak arra sétáló család is betért hozzánk, és hogy egy másik, a Bakonyi Mikulás túra résztvevői közül is odajöttek hozzánk egy kis finomságért és a Mikulással közös fotózásra.

A szülők és főként a gyerekek mosolygós köszönetnyilvánításainak friss élményével a szívünkben már körvonalazódik bennünk egy húsvéti nyuszis túra megrendezésének terve is.

Az Erdélyi Baráti Kör Egyesület köszöni partnerei értékes együttműködését és a támogatásokat.

Cikk: Encz Ilona, Fotó: Kaszás Béla

## Zirci művésznövendék első helye Zalaegerszegen

**Szépen szerepelt a Szín-Vonal Alapfokú Művészeti Iskola zirci tagintézménye a Regionális Festészet- és Rajzversenyen, melyen három megye diákjai mérték össze tudásukat. *Kajtár Boglárka* első helyezést ért el kategóriájában, korcsoportjában.**

– Október végén, az őszi szünet hetében értesültek diákjaink a zalaegerszegi Ady Endre Általános Iskola, Gimnázium és AMI által szervezett versenyről. Gyorsan kellett dönteni, hogy ki az, aki alkalmas és időben fel tud készülni a megmérettetésre, amin első alkalommal próbáltunk szerencsét – mondta el érdeklődésünkre *Gurobi Bernadett*, a badacsonytomaji székhelyű Szín-Vonal Alapfokú Művészeti Iskola zirci



tagintézményének tanára. A diákok két munkával mutathatták be képességeiket: egy grafika készült itthoni körülmények között, egy pedig a verseny helyszínén, Zalaegerszegen. A csendéletet vitték magukkal, a helyszíni alkotásra pedig mindössze másfél óra állt a rendelkezésükre. Két kategóriában és két csoportban értékelték a versenyzőket, akik Somogy, Zala és Veszprém megyéből érkeztek. A két zirci diák derekasan helytállt a „rohamtempó” ellenére is.

*Kajtár Boglárka* (a képen alkotás közben) rajz kategóriában a hetedik osztályosok között első helyezést ért el, *Varga Lívía* pedig eredményesen szerepelt élete első versenyén. (kg)